

ÎNCHEIERE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Istrate Stanislav,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Istrate Stanislav
împotriva lui Conovca Serghei, intervenient accesoriu Compania de Asigurare "Astera
Grup" Societate pe Acțiuni privind încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2020 prin care s-a admis
apelul declarat de Istrate Stanislav, s-a casat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul
Central din 17 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2018, Istrate Stanislav s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de
chemare în judecată împotriva lui Conovca Serghei privind încasarea prejudiciului
material și moral.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 05 iulie 2018, aproximativ pe la orele 17.35,
în timpul când conducea automobilul "FORD GALAXY" cu n/î XXX, la intrarea pe
cerc în apropierea or. Bălți, a fost tamponat din spate de automobilul de marca "Dacia
Logan" condus de Conovca Serghei.

Prin decizia Inspectoratului de Poliție Rîșcani Conovca Serghei a fost recunoscut
vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.1 Cod contravențional și
sanționat cu amendă în mărime de 900 lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

În urma accidentului rutier, automobilul de model "FORD GALAXY" a fost
deteriorat.

Conform raportului nr.1307/18-D privind evaluarea costului de manoperă,
pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația automobilului
accidentat, costul prejudiciului este estimat la suma de 11 895 lei.

Totodată, a suportat și cheltuieli de transport și anume procurarea combustibilului
pentru a se deplasa cu automobilul deteriorat pentru a face expertiza și deplasările la
organele de resort, în total suma de 1517 lei. Astfel, Conovca Serghei a pricinuit o
pagubă materială în mărime de 13 412 lei.

Prin acțiunile sale Conovca Serghei, i-a provocat și suferințe morale care le-a
estimat la suma de 20 000 de lei.

În timpul accidentului a primit un stres șocant, s-a speriat, mult timp nu-și putea

reveni, iar din cauza comportamentului acestuia a fost nevoit să se adreseze la diferite organe de drept pentru a-și apăra drepturile sale încălcate și recuperarea pagubei materiale.

Reclamantul a solicitat încasarea sumei de 13412 lei cu titlu de pagubă materială și suma de 20000 lei cu titlu de prejudiciului moral și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 septembrie 2019 s-a atras în proces în calitate de copârât C.A. "Asterra Grup" S.A., iar prin încheierea din 29 noiembrie 2019 s-a schimbat statutul C.A. "Asterra Grup" S.A. din copârât în intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 februarie 2020, cerere de chemare în judecată depusă de Istrate Stanislav, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Istrate Stanislav în beneficiul C.A. "Asterra Grup" S.A., suma de 8000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 martie 2020 Istrate Stanislav a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea integrală hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2020, s-a admis apelul declarat de Istrate Stanislav, și s-a casat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 februarie 2020 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care :

Cererea de chemare în judecată depusă de Istrate Stanislav, s-a respins.

S-a respins cererea intervenientului accesoriu C.A. "Asterra Grup" S.A., privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța a reținut că, soluția de respingere a acțiunii cu motivarea precum că nu au fost prezentate probe ce ar confirma prejudiciul material raportat la accidentul în cauză este eronată.

Legislația în vigoare stipulează expres că anume Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule este responsabil și competent în ce privește compensarea persoanelor pagubite a despăgubirilor de asigurare cauzate prin accidente produse de autovehicule ai căror proprietari sau utilizatori nu au respectat obligația de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, din Fondul de protecție a victimelor străzii, pe care Biroul îl administrează și-l utilizează în acest sens.

Instanța de apel a constatat că, acțiune civilă este îndreptată împotriva unui pârât necorespunzător, legislația în vigoare expres prevede că responsabil de compensarea despăgubirilor de asigurare cauzate prin accidente produse de autovehicule ai căror proprietari sau utilizatori nu au respectat obligația de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto este anume Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, fapt ce denotă că Conovca Serghei nu este subiect al raportului material litigios.

La 12 decembrie 2020, Istrate Stanislav a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel precum că acțiunea este înaintată împotriva unui pârât necorespunzător.

Recurentul consideră că, la caz sunt aplicabile prevederile art.1398 alin.(1) Cod civil, deoarece prin acțiunile sale Conovca Serghei a acționat ilicit față de Istrate Stanislav.

De asemenea recurentul a indicat că, respingerea pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral este neîntemeiată, în urma accidentului rutier a suportat suferințe psihice și fizice, care au durat în timp.

Ca temei de drept, recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 15 octombrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 12 decembrie 2020, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 25 ianuarie 2021, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 02 februarie 2021, potrivit avizului de recepție (f.d. 190).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs

poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Istrate Stanislav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Istrate Stanislav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Victor Burduh